

KSIĘGA PROJEKTU

„Zagospodarowanie frakcji palnej z odpadów komunalnych poprzez termiczne przekształcenie wraz z odzyskiem energii wykorzystywanej dla zapewnienia dostaw ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej w Olsztynie, wraz z zaprojektowaniem i wybudowaniem Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów oraz Kotłowni Szczytowej, a także sfinansowaniem nakładów inwestycyjnych i zarządzaniem infrastrukturą”

Olsztyn, marzec 2018 r.

Spis treści:

1.	OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA I UWARUNKOWANIA REALIZACJI PROJEKTU	3
1.1.	CHARAKTERYSTYKA SYSTEMU CIEPŁOWNICZEGO	3
1.2.	OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROJEKTU PPP	5
1.3.	CHARAKTERYSTYKA DOCELOWEGO MODELU SYSTEMU CIEPŁOWNICZEGO OLSZTYNA	6
1.3.1.	MODERNIZACJA ISTNIEJĄCEJ CIEPŁOWNI KORTOWO (ŚRODOWISKOWO – EFEKTYWNOŚCIOWA)	7
1.3.2.	EFEKTYWNY ENERGETYCZNIE SYSTEM CIEPŁOWNICZY I MIKS PALIWOWY	8
1.4.	CHARAKTERYSTYKA SYSTEMU GOSPODARKI ODPADAMI NA TERENIE WOJEWÓDZTWA	9
2.	ZAKRES RZECZOWY PROJEKTU PPP	12
2.1.	BUDOWA INSTALACJI	12
2.2.	POSIADANE ZGODY I WYMAGANE POZWOLENIA DLA REALIZACJI PROJEKTU	13
2.3.	LOKALIZACJA INSTALACJI	13
3.	RAMY PRAWNE REALIZACJI PROJEKTU PPP	14
4.	MODEL BIZNESOWY PROJEKTU PPP, PODZIAŁ ZADAŃ I RYZYK	16
4.1.	PRZEDMIOT I STRUKTURA KONTRAKTOWA	16
4.2.	PODZIAŁ ZADAŃ I RYZYK	17
4.3.	DOTACJA UNIJNA NA BUDOWĘ ITPO	17
5.	POSTĘPOWANIE W TRYBIE PZP I WYBÓR PARTNERA PRYWATNEGO	18

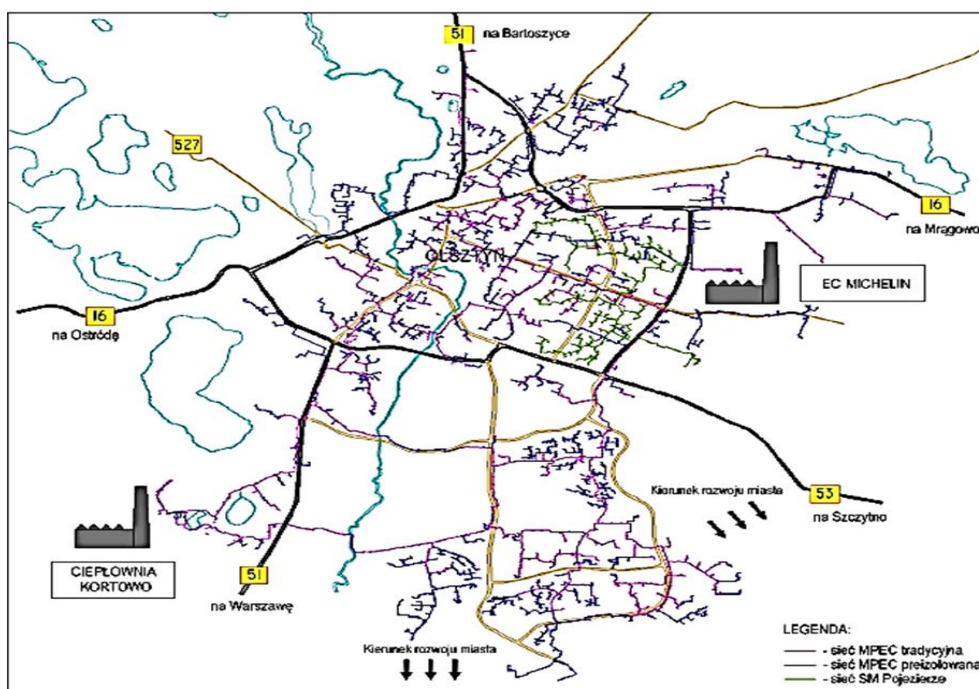
1. Ogólna charakterystyka i uwarunkowania realizacji Projektu

1.1. Charakterystyka systemu ciepłowniczego

Ciepło na potrzeby miasta Olsztyna obecnie wytwarzane jest w dwóch źródłach centralnych, tj. Ciepłowni Kortowo – stanowiącej własność spółki MPEC w Olsztynie oraz Elektrociepłowni Michelin. Ciepło wytworzone w źródłach centralnych dostarczane jest do odbiorców końcowych poprzez Miejską Sieć Ciepłowniczą (dalej: „MSC”), należącą do MPEC. Ponadto bezpośrednio z Elektrociepłowni Michelin ciepło dostarczane jest do Spółdzielni Mieszkaniowej „Pojezierze”, która posiada własną, spółdzielczą sieć ciepłowniczą.

Ciepłownia Kortowo do produkcji energii cieplnej wykorzystuje procesy energetycznego spalania węgla kamiennego z możliwością współspalania niewielkich ilości biomasy (ok. 10% wsadu paliwowego). Składa się z 6 kotłów wodnych o wydajności nominalnej 29 MW każdy, z których kocioł nr 5 został odstawiony z eksploatacji ze względu na konieczność uzyskania tzw. derogacji ciepłowniczej, tj. odsunięcia w czasie wykonania modernizacji ciepłowni (max. do końca 2022 r.). Ponadto MPEC eksploatuje 6 kotłowni gazowych, zlokalizowanych poza zasięgiem Miejskiej Sieci Ciepłowniczej z łącznym zapotrzebowaniem mocy ciepłowniczej 4,3 MW.

Ogólny schemat sieci ciepłowniczej Olsztyna przedstawiono na poniższym rysunku:

Źródło: materiały własne MPEC.

Pozostała część potrzeb ciepłych miasta pokrywana jest z kotłowni lokalnych, źródeł indywidualnych zasilanych paliwami kopalnymi (głównie węglem i gazem ziemnym) oraz w niewielkim stopniu OZE. W skład kotłowni lokalnych wliczane są kotłownie wytwarzające ciepło dla potrzeb własnych obiektów przemysłowych, obiektów użyteczności publicznej oraz wielorodzinnych budynków mieszkalnych. Znaczącą część małych źródeł ciepła cechuje relatywnie niska sprawność, duża emisja nieoczyszczonych spalin i niewielki zasięg propagacji zanieczyszczeń. Plan gospodarki niskoemisyjnej zakłada zmianę sposobu ogrzewania znaczącej części tych obiektów poprzez likwidację lokalnych źródeł ogrzewania, które charakteryzują się wysoką emisją zanieczyszczeń do powietrza i podłączenie ich do Miejskiej Sieci Ciepłowniczej. Ta sytuacja stwarza szansę na dalszy rozwój ciepła systemowego w Olsztynie, jako najbardziej efektywnego i najmniej oddziałującego na środowisko. Polityka MPEC w zakresie podłączeń nowych obiektów jest bardzo skuteczna, a w ostatnich 10 latach podłączono do Miejskiej Sieci Ciepłowniczej obiekty o łącznej mocy zamówionej ok. 90 MW.

Zmiany mocy [MW]	2008r.	2009r.	2010r.	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	razem 2008-2017
odłączenia	-0,530	-0,043	-0,176	-0,989	-1,319	-0,284	-1,558	-0,584	-0,390	-0,215	-6,088
podłączenia	9,308	7,161	9,124	13,315	12,621	7,113	11,067	5,969	5,771	6,781	88,230

Źródło: materiały własne MPEC.

W najbliższych kilku latach nastąpi zmiana na rynku produkcji ciepła w Olsztynie, bowiem koncern Michelin zdecydował, iż zamierza zrezygnować z dostaw ciepła na potrzeby komunalne i skoncentrować się jedynie na potrzebach zakładu. W celu zapewnienia ciągłości dostaw ciepła dla mieszkańców, w dniu 25 listopada 2015r. MPEC i Michelin Polska S.A. przy udziale Prezydenta Olsztyna, zawarły porozumienie, w którym zadeklarowały utrzymanie współpracy do dnia 31 grudnia 2022 r. Jednakże na mocy pisma z dnia 15 września 2017 r. Michelin Polska S.A. wypowiedziało zawartą z MPEC umowę dostawy ciepła ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2020 r., motywując swoją decyzję planowaną modernizacją należącej do Michelin Polska S.A. ciepłowni i wynikającą stąd niemożnością realizacji dostaw ciepła w dotychczasowym kształcie. W związku z tym niezbędne jest uruchomienie nowego źródła, które zagwarantuje pokrycie potrzeb cieplnych mieszkańców. Biorąc pod uwagę uwarunkowania związane z produkcją ciepła w oparciu o węgiel, tj. rosnące koszty miału węglowego, jego dostępność konieczność ponoszenia wysokich kosztów związanych z oczyszczaniem spalin, kosztów związanych z zakupem uprawnień do emisji CO₂, władze Miasta podjęły decyzję, iż nowe źródło ciepła powinno pracować w oparciu o spalanie lokalnie dostępnego paliwa – tj. frakcji energetycznej wytwarzanej z odpadów komunalnych przez Olsztyński Zakład Gospodarki Komunalnej w Olsztynie, a także pozostałe zakłady z terenu województwa.

Istotnym elementem zmian w systemie ciepłowniczym Olsztyna jest również konieczność dokonania modernizacji Ciepłowni Kortowo w celu spełnienia standardów emisyjnych, zgodnie z Dyrektywą IED. W obecnej perspektywie finansowania (2014-2020), MPEC korzysta ze środków pomocowych w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko – Działanie 1.5 „Efektywna dystrybucja ciepła i chłodu” z przeznaczeniem na modernizację sieci ciepłowniczych. Jednak niezbędnym wymogiem jest uzyskanie przez system ciepłowniczy statusu „efektywnego systemu ciepłowniczego”, co wiąże się z maksymalizacją produkcji ciepła w OZE i w procesach kogeneracji. W związku z powyższym zdecydowano, iż modernizacja Ciepłowni Kortowo powinna maksymalizować produkcję ciepła z wykorzystaniem paliw „zielonych”. W tym czasie NFOŚiGW ogłosił konkurs w ramach POLIŚ - Działanie 1.1.1, w którym przedsięwzięcia mające na celu wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych zasilających sieci dystrybucyjne mogły ubiegać się o dotację. MPEC złożył aplikację, w ramach której projekt budowy ciepłowni biomasowej – Kortowo – BIO (dalej: „Kortowo – BIO”) uzyskał dofinansowanie na poziomie 50% kosztów kwalifikowanych.

MPEC stanął więc przed wyzwaniem związanym z wybudowaniem nowych mocy wytwórczych - budową nowego źródła ciepła w oparciu o spalanie frakcji palnej z odpadów wraz z kotłownią szczytową oraz dokonaniem modernizacji istniejącej Ciepłowni Kortowo wraz z budową nowej ciepłowni biomasowej.

W latach 2013-2017, MPEC przeprowadził prace przygotowawcze oraz postępowanie przetargowe w trybie dialogu konkurencyjnego, którego celem była jednoczesna realizacja projektu budowy nowego źródła oraz modernizacji Ciepłowni Kortowo - w ramach spółki PPP, która miała być utworzona przez MPEC i wybranego w postępowaniu Partnera Prywatnego. W odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert wpłynęła tylko jedna oferta, której wartość przewyższała możliwości finansowe MPEC, w związku z powyższym postępowanie zostało unieważnione. Biorąc pod uwagę te przesłanki oraz fakt pozyskania dotacji na budowę Ciepłowni biomasowej Kortowo-BIO, co istotnie ograniczyło wysokość niezbędnych nakładów na modernizację części węglowej, MPEC zdecydował o rozdzieleniu obu projektów. Budowa nowej elektrociepłowni – Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów (dalej: „ITPO”) wraz z kotłownią szczytową (dalej „Kotłownia Szczytowa”), (dalej zwanymi łącznie „Instalacją”), realizowana będzie w ramach projektu PPP przez wybranego w postępowaniu przetargowym wykonawcę - Partnera Prywatnego. Modernizacja Ciepłowni Kortowo wraz z budową Kortowo – BIO realizowana będzie samodzielnie przez MPEC.

1.2. Ogólna charakterystyka Projektu PPP

Celem przedsięwzięcia jest wspólna realizacja przez Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Olsztynie (dalej „MPEC” lub „Podmiot Publiczny”) i wybranego w trybie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz ustawy Prawo Zamówień Publicznych Partnera Prywatnego dwóch priorytetów: (i) zapewnienie dostaw ciepła mieszkańcom Olsztyna oraz (ii) zapewnienie termicznego przekształcenia frakcji palnej z odpadów komunalnych powstałej po wysegregowaniu surowców wtórnych z terenu województwa warmińsko – mazurskiego. Dla zrealizowania tych celów niezbędne jest wybudowanie nowej instalacji składającej się z instalacji termicznego przekształcania odpadów i kotłowni szczytowej, a następnie zarządzanie tymi jednostkami wytwórczymi (dalej „Projekt”).

Realizacja Projektu pozwoli na domknięcie systemu zagospodarowania odpadami w regionie. Powstanie ITPO pozwoli na zagospodarowanie odpadów w województwie warmińsko – mazurskim w sposób zgodny z hierarchią postępowania z odpadami komunalnymi. Należy mieć na względzie, iż obecnie system zagospodarowania odpadów w województwie zapewnia zgodność z hierarchią w zakresie: selektywnej zbiórki u źródła, odzysku materiałowego, kompostowania i odzysku frakcji energetycznej w procesach mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych (MBP), jaki przeprowadzany jest w Regionalnych Instalacjach Przetwarzania Odpadów Komunalnych (dalej „RIPOK”). Brakuje jednak końcowego etapu zagospodarowania odpadów, tj. zagospodarowania frakcji palnej pochodzącej z odpadów komunalnych. Wybudowanie ITPO w szczególności umożliwi zagospodarowanie ok. 45 - 50 tys. ton wysokokalorycznej frakcji palnej odpadów, wytwarzanej przez Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie (dalej „ZGOK”), w bezpośrednim sąsiedztwie działki, na której planowana jest budowa Instalacji. Instalacja wykorzystywać będzie także frakcję palną z odpadów komunalnych z innych RIPOK-ów znajdujących się na terenie województwa warmińsko-mazurskiego. Łącznie ITPO będzie termicznie przekształcać rocznie ok. 100 tys. ton frakcji palnej z odpadów komunalnych.

Projekt w znaczącym stopniu pozytywnie wpłynie na stan środowiska naturalnego głównie poprzez zmniejszenie skutków środowiskowych powstawania odpadów komunalnych, wyeliminowaniu składowania odpadów, jak również dzięki poprawie efektywności wytwarzania energii (wysokosprawna kogeneracja) oraz ograniczeniu emisji CO₂ i innych gazów cieplarnianych.

Realizacja ITPO uzyskała akceptację władz lokalnych oraz Ministra Środowiska. Projekt ujęty został bowiem w „Planie Gospodarki Niskoemisyjnej dla miasta Olsztyna” oraz aktualizacji „Założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe” przyjętych przez Radę Miasta Olsztyna Uchwałą Nr XII/152/15 z dnia 26 sierpnia 2015 r. Budowa nowej instalacji termicznego przekształcania odpadów (ITPO) została przewidziana w przyjętym uchwałą Nr XXIII/523/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 grudnia 2016 r. Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2016-2022 (dalej „WPGO”) oraz w uzgodnionym z Ministrem Środowiska planie inwestycyjnym stanowiącym załącznik do WPGO.

Do głównych celów, jakie osiągnięte zostaną wskutek realizacji Projektu należą:

- poprawa bezpieczeństwa energetycznego mieszkańców Olsztyna – zabezpieczenie dostaw ciepła do miejskiej sieci ciepłowniczej na kolejnych kilkadziesiąt lat;
- ograniczenie wpływu źródeł ciepła na środowisko naturalne poprzez istotne zastąpienie węgla kamiennego mniej emisyjnymi paliwami, dostępnymi lokalnie;
- uzyskanie statusu efektywnego systemu ciepłowniczego przez miejski system ciepłowniczy Olsztyna;
- zagospodarowanie frakcji palnej wytworzonej z odpadów komunalnych pozostałych po wysegregowaniu surowców wtórnych poprzez termiczne przekształcenie wraz z odzyskiem energii, jako domknięcie procesu zagospodarowania odpadów komunalnych w województwie warmińsko-mazurskim.

1.3. Charakterystyka docelowego modelu systemu ciepłowniczego Olsztyna

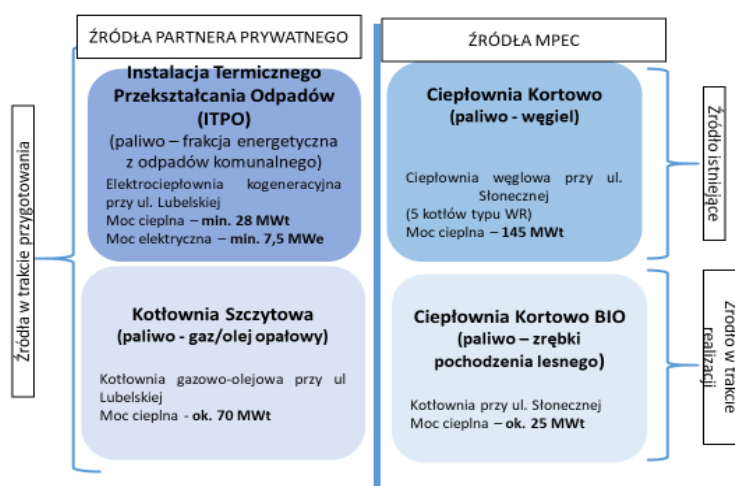
W otoczeniu MPEC zachodzą zmiany warunków prowadzenia działalności, wynikające w znacznej mierze z przepisów unijnych, tj. dyrektywy 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (tzw. „dyrektywa IED”), radykalnie zwiększającej wymogi emisyjne dla źródeł spalania paliw od 2016 r., a także zmiany w unijnym systemie handlu uprawnieniami CO₂ (tzw. system EU ETS), które wprowadzają radykalne ograniczenie wolumenu bezpłatnie przydzielanych uprawnień do emisji.

MPEC podejmuje obecnie szereg działań zmierzających do przystosowania istniejącego modelu systemu ciepłowniczego w Olsztynie do zmieniających się uwarunkowań prawnych i faktycznych.

Działania i projekty realizowane przez MPEC mają na celu doprowadzenie do tego, aby docelowo system ciepłowniczy w Olsztynie miał status tzw. „efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego” i zasilany był z następujących źródeł ciepła:

- istniejącej Ciepłowni Kortowo, opalanej węglem i częściowo biomasą, zlokalizowanej przy ul. Słonecznej w Olsztynie, będącej własnością MPEC;
- planowanej do wybudowania w latach 2018-2019 Ciepłowni Kortowo BIO, opalanej biomasą, tj. jednostki nowo budowanej przez MPEC na nieruchomości przy ul. Słonecznej w Olsztynie w sąsiedztwie istniejącej Ciepłowni Kortowo, będącej własnością MPEC;
- planowanej do wybudowania w latach 2019-2021 ITPO spalającej jako paliwo odpady pochodzenia komunalnego po przetworzeniu, wybudowanej w ramach Projektu PPP przez Partnera Prywatnego na nieruchomości przy ul. Lubelskiej w Olsztynie;
- planowanej do wybudowania w latach 2019-2020 Kotłowni Szczytowej opalanej gazem ziemnym lub olejem opałowym, wybudowanej w ramach Projektu PPP przez Partnera Prywatnego na nieruchomości przy ul. Lubelskiej w Olsztynie.

Docelowa struktura źródeł wytwórczych zasilających MSC w Olsztynie

2

Źródło: opracowanie własne

Od roku 2016 MPEC realizuje dwa projekty związane z modernizacją systemu dystrybucji ciepła:

- *Zmniejszenie emisyjności gospodarki poprzez poprawę efektywności dystrybucji ciepła w Olsztynie w wyniku przebudowy sieci i węzłów ciepłowniczych – etap I* (Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014 – 2020; Oś priorytetowa I: Zmniejszenie emisyjności gospodarki; Działanie 1.5 Efektywna dystrybucja ciepła i chłodu), koszty kwalifikowane projektu – 31 640 599 zł, wnioskowana dotacja – 19 939 697 zł. Umowa o dofinansowanie została zawarta w grudniu 2017 r. W ramach projektu wybudowane zostaną nowe odcinki sieci o długości 400 m, zmodernizowana zostanie istniejąca sieć ciepłownicza o długości 13,9 km oraz wybudowane zostaną 72 węzły ciepłownicze.
- *Zmniejszenie emisyjności gospodarki poprzez poprawę efektywności dystrybucji ciepła w Olsztynie w wyniku przebudowy sieci i węzłów ciepłowniczych – etap II* (Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014 – 2020; Oś priorytetowa I: Zmniejszenie emisyjności gospodarki; Działanie 1.5 Efektywna dystrybucja ciepła i chłodu), koszty kwalifikowane projektu – 11 006 460 zł, wnioskowana dotacja – 3 797 228 zł. Projekt znajduje się obecnie na liście rezerwowej. W ramach projektu zmodernizowane zostaną odcinki sieci o długości 2,4 km.

MPEC rokrocznie realizuje bardzo szeroki zakres podłączeń nowych odbiorców do miejskiej sieci ciepłowniczej – w roku 2016 r. wybudowane zostały nowe sieci i przyłącza o długości 2,4 km oraz 44 węzły ciepłownicze. W roku 2017 wybudowano natomiast 2,6 km sieci i przyłączy ciepłowniczych oraz 63 węzły. Podobny zakres inwestycji związanych z podłączaniem nowych odbiorców realizowany był również w ostatnich latach.

Władze Spółdzielni Mieszkaniowej „Pojezierze” podjęły decyzję o przyłączeniu osiedlowej, spółdzielczej sieci ciepłowniczej do miejskiego systemu ciepłowniczego. Obecnie finalizowane są zapisy umowy przyłączeniowej. Zasilenie sieci spółdzielczej związane jest z koniecznością wybudowania dodatkowych elementów infrastruktury ciepłowniczej oraz przepompowni w rejonie ul. Tuwima. Realizacja tej inwestycji planowana jest na lata 2019/2020.

1.3.1. Modernizacja istniejącej Ciepłowni Kortowo (środowiskowo – efektywnościowa)

Istniejąca Ciepłownia Kortowo wykorzystuje do produkcji ciepła przede wszystkim węgiel kamienny i nie spełnia zaostrożonych wymogów dotyczących emisji określonych w dyrektywie 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (tzw. „dyrektywa IED”). Jednocześnie instalacja ta korzysta z derogacji, o której mowa w art. 35 ust. 1 dyrektywy IED, zgodnie z którym obiekt energetycznego spalania pod pewnymi warunkami może być zwolniony z przestrzegania dopuszczalnych wielkości emisji, o których mowa w tej dyrektywie, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2022 r. Zatem w celu dostosowania do zaostrożonych wymogów w zakresie wielkości emisji, Ciepłownia Kortowo będzie musiała zostać zmodernizowana do końca 2022 roku.

W ramach modernizacji istniejącej Ciepłowni Kortowo planowane jest wykonanie następujących zadań:

- budowa instalacji odsiarczania spalin (IOS) oraz odazotowania spalin (SNCR);
- budowa instalacji odpylania (filtry workowe);
- budowa nowego komina przystosowanego do nowych parametrów emisyjnych;
- przebudowa kotła nr 3 na ściany szczelne i w kierunku możliwości współspalania biomasy z miałem węgla kamiennego (jako opcja w zależności od całkowitych kosztów modernizacji).

Modernizacja nie będzie wymagać całkowitego wyłączenia Ciepłowni z eksploatacji i realizowana będzie w latach 2019/2021. Koszty modernizacja środowiskowo – efektywnościowa zostały oszacowane na poziomie 45-60 mln zł (netto), jednak ostateczna kwota ustalona zostanie w wyniku przetargu na zaprojektowanie i budowę, który przeprowadzony zostanie w 2019 r.

Modernizację źródeł węglowych w celu spełnienia standardów emisyjnych nie mogą być wspierane w formie dotacji czy innych instrumentów pomocowych, w związku z powyższym, konieczne jest sfinansowanie tej inwestycji w inny sposób. MPEC planuje pozyskać część środków finansowych w wyniku sprzedaży dokumentacji projektowej oraz gruntu przy ul. Lubelskiej dla wyłonionego w przetargu Partnera Prywatnego. Pozostała część nakładów sfinansowana zostanie w formie kredytu lub innych instrumentów finansowych.

Budowa Ciepłowni Kortowo BIO jest elementem szeroko rozumianej modernizacji Ciepłowni Kortowo. Niemniej jednak, stanowi ona odrębne zadanie inwestycyjne. Kortowo BIO zostanie wybudowane jako odrębne, niezależne źródło ciepła na nieruchomości przy ul. Słonecznej w Olsztynie, w sąsiedztwie istniejącej Ciepłowni Kortowo. Ciepłownia Kortowo - BIO zastąpi kocioł węglowy nr 5 (zaznaczony na schemacie modernizacji środowiskowo – efektywnościowej zamieszczonym powyżej), który został wyłączony z eksploatacji.

Podstawową funkcją i przeznaczeniem Kortowo BIO będzie zapewnienie pokrycia zapotrzebowania na ciepło dla odbiorców przyłączonych do MSC.

Kortowo BIO wyposażona będzie w kocioł wodny o mocy 25 MWt, opalany biomasą w postaci zrębków drzewnych, a także w infrastrukturę towarzyszącą, tj. budynek, układ podawania paliwa, instalację odpylania i, jeśli będzie zachodzić taka potrzeba ze względu na obowiązujące na dzień przekazania do użytkowania przepisy prawa, również w układy odsiarczania i redukcji tlenków azotu. Nowa ciepłownia będzie się charakteryzować produkcją ciepła o wysokiej sprawności z zachowaniem wszystkich standardów i wymogów w zakresie ochrony środowiska. MPEC, zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych, przeprowadził już przetarg nieograniczony na wybór wykonawcy Kortowo BIO w wyniku, którego najkorzystniejszą ofertę złożyła spółka Energomontaż Zachód Wrocław spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie. Inwestycja zostanie zrealizowana do końca I kwartału 2019 r.

1.3.2. Efektywny energetycznie system ciepłowniczy i miks paliwowy

Ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz.U. z 2016 r., poz. 831), stanowiącą implementację dyrektywy z dnia 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE do polskiego porządku prawnego wprowadzono pojęcie tzw. „efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego”. Poprzez art. 43 pkt 2 lit. c ustawy o efektywności energetycznej, do ustawy Prawo energetyczne wprowadzono art. 7b ust. 4 w następującym brzmieniu:

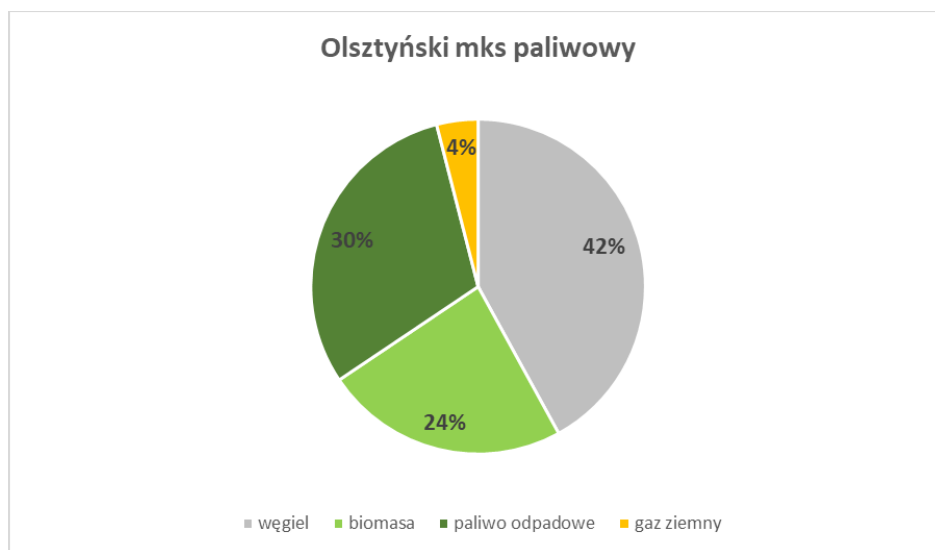
„Przez efektywny energetycznie system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się system ciepłowniczy lub chłodniczy, w którym do wytwarzania ciepła lub chłodu wykorzystuje się co najmniej w:

- 1) 50% energię z odnawialnych źródeł energii lub*
- 2) 50% ciepło odpadowe, lub*
- 3) 75% ciepło pochodzące z kogeneracji, lub*
- 4) 50% połączenie energii i ciepła, o których mowa w pkt 1-3”.*

Realizacja ITPO przez Partnera Prywatnego wraz z inwestycją realizowaną przez MPEC polegającą na budowie Kortowo BIO pozwolą na spełnienie wymogu efektywnego systemu ciepłowniczego, poprzez zapewnienie 50% ciepła z tzw. zielonych źródeł energii (odpady, biomasa), zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 7b ust. 4 ustawy Prawo energetyczne.

W wyniku realizacji wszystkich zaplanowanych inwestycji związanych z budową nowych źródeł ciepła i modernizacją Ciepłowni Kortowo, nastąpi zdywersyfikowanie paliw wykorzystywanych do produkcji ciepła w Olsztynie i zmniejszenie produkcji z paliw kopalnych. Prognozowany udział poszczególnych paliw w produkcji ciepła (w TJ oraz w %) na potrzeby odbiorców przyłączonych do MSC, obrazuje schemat poniżej.

Efektywny system ciepłowniczy – olsztyński miks paliwowy

Źródło: opracowanie własne

1.4. Charakterystyka systemu gospodarki odpadami na terenie województwa

Dominującym do niedawna sposobem zagospodarowania odpadów komunalnych było ich składowanie na składowiskach. Zgodnie z danymi GUS, w roku 2012 w Polsce zebranych zostało 9 580,9 tys. ton odpadów komunalnych, z czego aż 7 158,2 tys. ton (74,7%) zostało zagospodarowanych poprzez składowanie na składowiskach. („Infrastruktura komunalna w 2012 r.” (https://stat.gov.pl/files/gfx/portalinformacyjny/pl/defaultaktualnosci/5492/3/10/2/ik_infrastruktura_komunalna_2012.pdf)). W kolejnych latach masa odpadów składowanych na składowiskach w ujęciu procentowym w stosunku do masy odpadów zebranych systematycznie malała. W 2014 r. w Polsce zebranych zostało 10 330,4 tys. ton odpadów komunalnych, z czego 5 436,9 tys. ton (52,6% odpadów zebranych ogółem) przeznaczono do składowania („Infrastruktura komunalna w 2014 r.” <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/infrastruktura-komunalna-nieruchomosci/nieruchomosci-budynki-infrastruktura-komunalna/infrastruktura-komunalna-w-2014-r-,3,12.html>)).

W celu dalszego ograniczenia masy odpadów składowanych na składowiskach, w ostatnich latach na poziomie Unii Europejskiej wprowadzono szereg ograniczeń w zakresie gospodarki odpadami w krajach członkowskich, w tym ustalone zostały wymagane poziomy odzysku i recyklingu odpadów. Wprowadzono również istotne ograniczenia w zakresie udziału frakcji biodegradowalnej deponowanej na składowisku (zadania gmin). Zgodnie z Komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europy, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program zero odpadów dla Europy” z dnia 2.12.2015 r. (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52015DC0614>), przewidziano ponadto m.in:

- do 2025 roku zakaz składowania odpadów, które nadają się do recyklingu,
- od 2050 r. całkowity zakaz składowania odpadów.

Ograniczenia w zakresie składowania odpadów na składowisku zostały również wprowadzone na gruncie przepisów prawa polskiego. W art. 3 c ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1289) gminy zostały zobowiązane ograniczyć masę odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania:

1) do dnia 16 lipca 2013 r. - do nie więcej niż 50% wagowo całkowitej masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania,

2) do dnia 16 lipca 2020 r. - do nie więcej niż 35% wagowo całkowitej masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania
- w stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.

Ponadto ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nałożyła na gminy obowiązki związane z osiągnięciem określonego poziomu recyklingu, a także przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami. Zgodnie z art. 3b ust 1 ww. ustawy gminy są obowiązane osiągnąć do dnia 31 grudnia 2020 r.:

1) poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia następujących frakcji odpadów komunalnych: papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła w wysokości co najmniej 50% wagowo;

2) poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne w wysokości co najmniej 70% wagowo.

Ścieżka osiągnięcia ww. poziomów recyklingu została przewidziana w Załączniku nr 1 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych. (Dz.U. z 2016r., poz. 2167). Poniższe tabele prezentują poziomy recyklingu, które powinny zostać osiągnięte przez gminy w poszczególnych latach od 2012 do 2020 roku.

	Poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia [%]								
	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.	2016 r.	2017 r.	2018 r.	2019 r.	2020 r.
Papier, metal, tworzywa sztuczne, szkło (11)	10	12	14	16	18	20	30	40	50

	Poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami [%]								
	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.	2016 r.	2017 r.	2018 r.	2019 r.	2020 r.
Inne niż niebezpieczne odpady budowlane i rozbiórkowe	30	36	38	40	42	45	50	60	70

Gmina, która nie wykonuje obowiązku, w zakresie recyklingu przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania podlega karze pieniężnej obliczonej odrębnie dla wymaganego poziomu recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania.

Zgodnie natomiast z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach (Dz.U. z 2015 r., poz. 1277) od 1 stycznia 2016 r. obowiązuje zakaz składowania niektórych odpadów o cieple spalania powyżej 6 MJ/kg. Zakazem składowania zostały objęte między innymi zmieszane odpady komunalne (kod 20 03 01) oraz inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów (kod 19 12 12). Ponadto, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska wprowadzono nowe, podwyższone jednostkowe stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku. Zgodnie z nowymi stawkami, za składowanie na składowisku 1 tony odpadów o kodach 20 03 01, 19 12 10 oraz 19 12 12 opłata będzie wynosić odpowiednio **140 zł w 2018 roku, 170 zł w 2019 roku oraz 270 zł w 2020 roku**. Oznacza to coroczny wzrost opłat środowiskowych związanych ze składowaniem odpadów, co ma na celu ograniczenie składowania wyłącznie do tych odpadów, które nie nadają się do wykorzystania w inny sposób. Podwyższenie opłat ma na celu spowodowanie, aby korzystniejsze finansowo było zagospodarowanie odpadów w sposób inny niż składowanie. Wprowadzenie do stosowania wyżej wskazanych przepisów prawa przyniosło wymierny efekt, w postaci ograniczenia składowania odpadów komunalnych na składowiskach. Zgodnie z danymi GUS za 2016 rok do procesów unieszkodliwienia skierowano łącznie 4 406,6 tys. ton odpadów, z czego

2. Zakres rzeczowy Projektu PPP

2.1. Budowa Instalacji

Projekt swoim zakresem obejmie budowę przy ul. Lubelskiej nowej instalacji termicznego przekształcania frakcji palnej odpadów pochodzenia komunalnego (ITPO) oraz Kotłowni Szczytowej (KS), przy czym obie instalacje łącznie nazywane są Instalacją.

W ramach budowy Instalacji powstanie m.in.:

- blok kogeneracyjny ITPO o mocy cieplnej ok. 28 MWt (dokładna moc ITPO zależy będzie od doboru poszczególnych urządzeń i technologii, jaką zastosuje Partner Prywatny) oraz mocy elektrycznej ok. 8 MWe, zasilany frakcją palną z odpadów komunalnych pozostałych po wyodrębnieniu surowców wtórnych,
- układy przyjęcia i podawania odpadów,
- układy gospodarki ubocznymi produktami spalania,
- zespół przyłączy (ciepłownicze, elektroenergetyczne, gazowe, wodno-kanalizacyjne),
- Kotłownia Szczytowa gazowo-olejowa o mocy cieplnej ok. 70 MWt.

Przyjęte dla budowy ITPO rozwiązanie techniczne, bazuje na technologii kotła rusztowego spalającego ok. 100 tys. ton frakcji palnej pochodzących z odpadów komunalnych rocznie. Pole pracy kotła zawiera się w przedziale pomiędzy 9 a 15 MJ/kg, a więc jest to rozwiązanie dedykowane dla uprzednio przetworzonych odpadów komunalnych o wysokiej kaloryczności, którą uzyskuje się dzięki wysegregowaniu ze strumienia odpadów surowców oraz balastu. ITPO dedykowana jest dla strumienia odpadów przetworzonych z terenu województwa i **nie będzie spalać zmieszanych odpadów komunalnych**. Taką możliwość wyklucza również miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu, na którym będzie wybudowana ITPO.

Partner Prywatny odpowiedzialny będzie za zaprojektowanie i budowę Instalacji zgodnie z Umową o PPP. Zaproponowane rozwiązania techniczne powinny zapewnić maksymalny odzysk energii z odpadów. ITPO będzie produkować energię elektryczną i ciepłą w skojarzeniu – w wysokosprawnej kogeneracji. Ilość odpadów poprocesowych, powstających w procesie przetwarzania termicznego powinna być ograniczona do minimum. Odpady poprocesowe powinny być zagospodarowane w sposób umożliwiający ich odzysk i/lub bezpieczne unieszkodliwianie.

W zakresie oddziaływania na środowisko ITPO i Kotłownia Szczytowa będą spełniały wymagania przepisów krajowych i Unii Europejskiej, jak również będą spełniały wymagania, zasady i normy jakie określa Najlepsza Dostępna Technika BAT (Best Available Techniques), a także szczegółowe wymagania określone w SIWZ oraz w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji.

W celu ograniczenia emisji związków szkodliwych do atmosfery w kotle bloku ITPO zainstalowane zostaną instalacje do usuwania związków szkodliwych ze spalin. Wymagania prawa UE i prawa polskiego odnośnie emisji substancji szkodliwych (m.in. SO₂, NO_x, pył) do atmosfery ze źródeł spalających paliwo z odpadów są znacznie bardziej restrykcyjne, niż wymagania dla źródeł spalających paliwo konwencjonalne (węgiel, olej, gaz). Ponadto, o ile dla źródeł spalających paliwa kopalne ograniczenia dotyczą głównie emisji pyłu, dwutlenku siarki i tlenków azotu, to dla spalania odpadów limituje się dodatkowo emisję związków organicznych, związków kwaśnych, tlenku węgla, dioksyn, furanów i metali ciężkich.

Technologia spalania odpadów w kotłach rusztowych jest technologią najbardziej rozpowszechnioną w Europie i na świecie. Jest to rozwiązanie sprawdzone technicznie i może być oferowane przez wielu dostawców, a jednocześnie spełniające najnowsze wymagania najlepszych dostępnych technik i technologii (BAT). Ze względu na znaczne zróżnicowanie dostępnego na terenie województwa paliwa odpadowego, odrzucono inne dostępne technologie, w tym opartą na kotle fluidalnym, zastosowanie której wymagałoby dodatkowo doposażenia instalacji w stację standaryzacji odpadów.

2.2. Posiadane zgody i wymagane pozwolenia dla realizacji Projektu

Realizacja Projektu uzyskała szereg zgód i pozwoleń oraz ujęta została w dokumentach planistycznych o znaczeniu krajowym.

W szczególności Projekt ujęty został w „Planie Gospodarki Niskoemisyjnej dla miasta Olsztyna” przyjętym przez Radę Miasta Uchwałą Nr X/110/15 z dnia 27 maja 2015 roku. Przed przyjęciem dokumentu, w dniach 17-31 marca 2015 roku odbyły się konsultacje społeczne dotyczące tego dokumentu. Natomiast w dniach od 21 kwietnia do 11 maja 2015 r. do publicznego wglądu został wyłożony „Plan gospodarki niskoemisyjnej dla Miasta Olsztyna” wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Projekt został również uwzględniony w aktualizacji „Założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe” przyjętych przez Radę Miasta Olsztyna Uchwałą Nr XII/152/15 z dnia 26 sierpnia 2015 r. W dniach od 27 lipca do 17 sierpnia 2015 r. została wyłożona do publicznego wglądu Aktualizacja „Założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe Miasta Olsztyna” wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Budowa nowej ITPO została również przewidziana w przyjętym uchwałą Nr XXIII/523/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 grudnia 2016 r. WPGO oraz w uzgodnionym z Ministrem Środowiska planie inwestycyjnym stanowiącym załącznik do WPGO. Projekt WPGO przed uchwaleniem został wyłożony do wiadomości publicznej wraz z możliwością składania uwag i wniosków odbyła się również debata publiczna dotycząca projektu WPGO.

MPEC uzyskał również prawomocną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji termicznego przekształcania frakcji palnej powstałej w wyniku przetworzenia odpadów komunalnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą w Olsztynie przy ul. Lubelskiej. Należy wskazać, iż pomimo zaskarżenia do sądu, decyzja środowiskowa została utrzymana w mocy i może stanowić podstawę realizacji Instalacji.

2.3. Lokalizacja Instalacji

Wybór terenu pod realizację inwestycji został dokonany na podstawie starannych analiz potencjalnych lokalizacji pod kątem najbardziej optymalnego zasilenia miejskiej sieci ciepłowniczej, odległości od zakładu ZGOK, dojazdu na teren Instalacji, możliwości doprowadzenia infrastruktury wodnej, kanalizacyjnej, gazowej, ciepłowniczej, zasilenia w energię elektryczną oraz możliwości wprowadzenia mocy do systemu elektroenergetycznego.

Teren inwestycji znajduje się we wschodniej części Olsztyna na południe od ulicy Lubelskiej. Teren ten jest ograniczony torami kolejowymi od zachodu, drogą dojazdową do Centrum Logistycznego Michelin Polska od wschodu oraz od południa i terenem przeznaczonym pod obwodnicę Olsztyna (oznaczonym na MPZP symbolem KG50 (2x2) od północy.

Działka przy ul. Lubelskiej jest terenem niezabudowanym za wyjątkiem zachodniej części graniczącej z bocznicą kolejową, gdzie wzdłuż torów przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 i SN. Wzdłuż północno-zachodniej granicy działki przebiega sieć gazowa średniego ciśnienia pomiędzy bocznicą a napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi. Sieć gazowa średniego ciśnienia przebiega również wzdłuż południowo-zachodniej granicy działki. Do działki doprowadzone zostało również przez MPEC przyłącze ciepłownicze w ramach przygotowania przedsięwzięcia.

Miejsce lokalizacji inwestycji jest objęte Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego terenu położonego między bocznicą kolejową, ulicą Lubelską i granicą Miasta Olsztyna o nazwie "Dzielnica Przemysłowa - Wschód 4" uchwalonym Uchwałą Rady Miejskiej Nr LIII/866/14 z dnia 28.05.2014 r. Zgodnie z planem teren przeznaczony pod inwestycję jest oznaczony symbolem 1CEO i jest przeznaczony pod ciepłownię lub instalację produkującą energię cieplną na potrzeby miejskiego systemu ciepłowniczego, z możliwością

wytwarzania w kogeneracji energii elektrycznej, wraz z niezbędnymi sieciami i urządzeniami infrastruktury technicznej. Ponadto dopuszczonym przeznaczeniem terenu jest spalarnia lub współspalarnia odpadów z odzyskiem energii cieplnej na potrzeby miejskiego systemu ciepłowniczego i możliwością wytwarzania energii elektrycznej w kogeneracji. Przeważająca część terenu jest przeznaczona pod zabudowę przemysłową, składową i usługową (2PS na MOZP) natomiast część północna, przy granicy działki na tereny infrastruktury technicznej.

Lokalizacja planowanej inwestycji wraz ze wstępną wizualizacją

Źródło: materiały własne MPEC

3. Ramy prawne realizacji Projektu PPP

Zgodnie z art. 2 ust. 1 Ustawy o gospodarce komunalnej w związku z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym MPEC wykonuje zadania publiczne Gminy Miasta Olsztyn w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą. Ponadto, zgodnie z § 9 aktu założycielskiego przedmiot działalności MPEC obejmuje również „zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne (...), przetwarzanie i unieszkodliwianie odpadów (...), obróbkę i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne”.

Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami (WPGO)

W celu wdrożenia wymogów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (Dz.U. z 2010 r. Nr 185 poz. 1243 z późn. zm.), zastąpionej następnie ustawą z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz.U. z 2016 r. poz. 1987, dalej „nowa ustawa o odpadach”) sejmik województwa warmińsko-mazurskiego podjął uchwałę Nr XVIII/333/12 z dnia 19 czerwca 2012r. w sprawie uchwalenia planu gospodarki odpadami dla województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2011-2016. Zgodnie z wymogami prawnymi w planie tym, w województwie określono regiony gospodarki odpadami komunalnymi oraz wskazano w poszczególnych regionach regionalne instalacje do przetwarzania tych odpadów (RIPOK), stanowiące własność i eksploatowane przez spółki komunalne (w tym ZGOK) lub związki międzygminne.

W dniu 28 grudnia 2016 r. Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego podjął uchwałę nr XXIII/523/16 w sprawie uchwalenia nowego WPGO na lata 2016-2022 oraz Planu Inwestycyjnego stanowiącego załącznik do WPGO. Uchwała wykonawcza w sprawie wykonania WPGO na lata 2016-2022 uprawomocniła się z dniem 3 lutego 2017 r. W nowym WPGO utrzymano podział województwa na pięć regionów gospodarki odpadami.

W WPGO podkreślono problem bardzo wysokiego odsetka odpadów o kodzie 19 12 12 powstałych w wyniku przetworzenia zmieszanych odpadów komunalnych w instalacjach MBP, a przy tym „brak instalacji

przetwarzających frakcję energetyczną odpadów komunalnych powstających w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych”. W nowym WPGO wyraźnie wskazano, iż „w województwie warmińsko-mazurskim funkcjonować będzie instalacja do termicznego przekształcania odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, która zrealizowana zostanie samodzielnie lub w ramach spółki celowej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Olsztynie. Instalacja zlokalizowana będzie w Olsztynie, w Dzielnicy Przemysłowej – Wschód 4 przy ul. Lubelskiej. Instalacja spalać będzie odpady o kodzie 19 12 12 – inne odpady z mechanicznej obróbki odpadów i 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne), powstające we wszystkich regionach województwa i będzie domykać system gospodarki odpadami komunalnymi województwa.” Inwestycja polegająca na budowie instalacji termicznego przekształcania odpadów w Olsztynie została również wpisana do planu inwestycyjnego, stanowiącego załącznik do WPGO na lata 2016-2022.

Instalacja wpisuje się w model gospodarki odpadami w obiegu zamkniętym - **circular economy** (przyjętym przez Komisję Europejską w ramach dokumentu Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europy, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program zero odpadów dla Europy” z dnia 2.12.2015 r. (tzw. „Circular Economy”) (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52015DC0614>), a jej funkcjonowanie uzupełnia łańcuch w procesie zagospodarowania odpadów **zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami**.

Oba te modele najwyższy nacisk kładą na zapobieganie powstawaniu odpadów, selektywną zbiórkę odpadów u źródła, odzysk surowcowy i materiałowy, **a także odzysk energetyczny**. Wszystkie te elementy systemu mają na celu wyeliminowanie składowania odpadów w możliwie najwyższym stopniu. Przy czym cele do osiągnięcia w Polsce zostały określone w Krajowym Planie Gospodarki Odpadami.

Działalność regulowana (taryfowana)

Partner Prywatny, jako przedsiębiorstwo energetyczne, będzie prowadzić działalność gospodarczą koncesjonowaną w zakresie wytwarzania energii elektrycznej oraz ciepła. Ciepło wytwarzane w źródłach stanowiących własność Partnera Prywatnego tj. ITPOK i Kotlewni Szczytowej, będzie sprzedawane MPEC po cenie taryfowej. Zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, przedsiębiorstwa energetyczne ustalają taryfy dla energii, w tym ciepła, stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu. Szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf zostały określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 22 września 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz.U. z 2017 r, poz. 1988), wydanym na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 Prawa energetycznego. Taryfa dla ciepła podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Partner Prywatny nie będzie dostarczał ciepła bezpośrednio do mieszkańców, lecz – tak jak to ma miejsce obecnie, ciepło wytworzone w ITPO i KS zakupywane będzie przez MPEC i dostarczane do odbiorców przyłączonych do miejskiej sieci ciepłowniczej. Cena ciepła dla odbiorcy będzie ceną uśrednioną ze wszystkich źródeł zasilających sieć ciepłowniczą (ITPO, Kotlewnia Szczytowa, Ciepłownia Kortowo, Kortowo – BIO).

Realizacja planowanych inwestycji może wpłynąć na poziom cen ciepła w Olsztynie, jednakże podkreślić należy, iż jest to zmiana systemowa, która dotyczyć będzie całego sektora ciepłowniczego w Polsce. Ze względu na zaostrzone normy środowiskowe, ciepłownie o mocy zbliżonej do Ciepłowni Kortowo muszą maksymalnie do roku 2022 zrealizować inwestycje środowiskowe, a ciepłownie o mniejszej mocy, zobowiązane będą wprowadzić zmiany do roku 2025, natomiast te najmniejsze mają czas do 2030 r. Ponadto należy zwrócić uwagę na zróżnicowanie cen ciepła ze względu na rodzaj paliw zużywanych do produkcji ciepła oraz na fakt zmniejszających się rokrocznie limitów bezpłatnych uprawnień do emisji CO₂. Obecnie koszt zakupu 1 tony uprawnień do emisji CO₂ sięga 10 euro, a podkreślić należy, iż z 1 tony węgla emitowane są aż 2 tony dwutlenku węgla. W ostatnich latach (2015-2017) nastąpił wzrost cen węgla sięgający 60%, a także problemy z jego transportem, co miało wpływ na poziom cen ciepła w kraju. Tak więc amortyzacja wskutek zrealizowanych

inwestycji dostosowawczych do nowych standardów środowiskowych, koszty opatu i energii oraz koszty związane z korzystaniem ze środowiska będą najistotniejszymi czynnikami, które wpłyną na poziom cen ciepła w naszym kraju w najbliższej przyszłości. Podkreślić należy, iż pozyskanie dotacji ze środków unijnych wpłynie na obniżenie kosztów inwestycyjnych, co w efekcie przełoży się na poziom cen ciepła i zagospodarowania odpadów, z korzyścią dla mieszkańców Olsztyna i regionu.

4. Model biznesowy Projektu PPP, podział zadań i ryzyk

4.1. Przedmiot i struktura kontraktowa

Przedmiotem przedsięwzięcia będzie zapewnienie dostaw ciepła do Miejskiej Sieci Ciepłowniczej w Olsztynie oraz termiczne przekształcenie co najmniej 100 tys. ton rocznie odpadów pochodzenia komunalnego. Projekt zrealizowany zostanie w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego z Partnerem Prywatnym wybranym zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych.

Projekt zostanie zrealizowany w formule PPP kontraktowego. Podstawą realizacji Projektu będzie Umowa o PPP, zawierająca standardowy podział zadań i ryzyk pomiędzy stroną publiczną (MPEC) i stroną prywatną (Partnera Prywatnego).

Źródło: opracowanie własne

Istotą Projektu jest fakt, iż to Partner Prywatny ponosi koszty budowy ITPO i Kotłowni Szczytowej oraz koszty związane ze sfinansowaniem nakładów inwestycyjnych, które odzyskuje w okresie eksploatacji (po oddaniu Instalacji do użytkowania) przez okres 25 lat. Źródłem przychodów uzyskiwanych przez Partnera Prywatnego są: przychody uzyskiwane ze sprzedaży ciepła i usługi unieszkodliwiania odpadów oraz przychody ze sprzedaży energii elektrycznej. Po okresie 25 lat eksploatacji cała infrastruktura wraz z gruntem zostanie przekazana dla Podmiotu Publicznego. A więc po zakończeniu realizacji projektu i wygaśnięciu umowy o PPP, MPEC stanie się jedynym właścicielem wszystkich składników majątkowych.

W celu realizacji Projektu, MPEC przedsięwziął szereg działań.. Przede wszystkim MPEC zakupił nieruchomość o powierzchni 7,7374 ha położoną w Olsztynie przy ul. Lubelskiej (dalej „Nieruchomość”), z której Partnerowi Prywatnemu zostanie sprzedane ok. 6,3 ha. Nieruchomość została przygotowana przez MPEC do budowy Instalacji poprzez kilkukrotne zbadanie jej warunków geologicznych (w tym poprzez przeprowadzenie odwiertów zgodnie z siatką odwiertów uzgodnioną z uczestnikami dialogu konkurencyjnego) oraz dwukrotne badania archeologiczne Nieruchomości. MPEC uzyskał również wymagane warunki przyłączenia Instalacji i zawarł niezbędne umowy przyłączeniowe, uzyskał decyzję środowiskową, która ma status prawomocnej. MPEC wybuduje przyłącze ciepłownicze i sanitarne do granic nieruchomości.

4.2. Podział zadań i ryzyk

Zobowiązania Partnera Prywatnego

W ramach Projektu, Partner Prywatny odpowiedzialny będzie za zaprojektowanie, wybudowanie, sfinansowanie oraz operowanie Instalacją. Z nielicznymi wyjątkami, ryzyko budowy i ryzyko dostępności będzie ponosić Partner Prywatny - w zakresie i na zasadach określonych w Umowie o PPP.

Partner Prywatny odpowiedzialny będzie przede wszystkim za:

- zaprojektowanie i wybudowanie ITPO, , oraz Kotłowni Szczytowej;
- sfinansowanie nakładów inwestycyjnych na budowę ITPO, oraz Kotłowni Szczytowej;
- zarządzanie i operowanie ITPO, oraz Kotłownią Szczytową (w tym eksploatację) przez okres 25 lat od oddania ITPO do użytkowania;
- utrzymanie ITPO oraz Kotłowni Szczytowej w należyłym stanie technicznym pozwalającym na zrealizowanie gwarancji produkcyjnych przez okres 25 lat, w tym za wykonanie wszystkich niezbędnych remontów, napraw, konserwacji i usuwanie awarii, w okresie 25 lat;
- zapewnienie personelu oraz wszystkich materiałów eksploatacyjnych, w tym m.in. sorbentów, reagentów;
- dokonywanie odzysku energii z odpadów dostarczonych przez MPEC poprzez produkcję ciepła i energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji;
- termiczne przekształcenie odpadów dostarczonych przez MPEC w ilości co najmniej 100 tysięcy Mg odpadów rocznie;
- dostarczanie do Miejskiej Sieci Ciepłowniczej i sprzedaż MPEC ciepła;
- wyprodukowanie i sprzedaż, energii elektrycznej
- uzdatnianie wody sieciowej;
- zagospodarowanie odpadów poprocesowych, takich jak popioły i pyły lotne.

Zobowiązania MPEC

MPEC będzie ponosił odpowiedzialność za ryzyka popytu w zakresie dostarczana 100 tys. ton odpadów rocznie przez okres 25 lat oraz odbioru ciepła w ilości nie mniejszej, niż 700TJ i nie większej, niż 900 TJ rocznie.

Dla zapewnienia strumienia odpadów dla nowobudowanej Instalacji, MPEC zawarł ze ZGOK oraz kilkoma innymi RIPOK-ami z terenu województwa warmińsko porozumienia na odbiór i dostawy frakcji energetycznej z odpadów.

4.3. Dotacja unijna na budowę ITPO

W dniu 30 grudnia 2016 r. MPEC złożył do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wniosek o dotację na budowę ITPO w konkursie ogłoszonym przez NFOŚiGW w ramach Działania 2.2. *Gospodarka odpadami komunalnymi* Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020. Wniosek MPEC uzyskał pozytywną ocenę formalną i merytoryczną I stopnia. Pismem z dnia 15 lutego 2018 r. NFOŚiGW poinformował, iż złożony przez MPEC wniosek o dofinansowanie spełnił wszystkie kryteria merytoryczne II stopnia, co umożliwia podjęcie decyzji o dofinansowaniu projektu i zawarciu umowy o dofinansowanie. W dniu 28 lutego 2018 r. została zatwierdzona lista projektów wybranych do dofinansowania, na której projekt MPEC z liczbą punktów 39, został umieszczony na pierwszym miejscu.

Z uwagi na konieczność notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej, dotacja nie może być wypłacona przed uzyskaniem pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej w zakresie zgodności pomocy publicznej (dotacji) z rynkiem wewnętrznym.

Wnioskowana kwota dotacji wynosi 172 405 017 PLN. Ostateczna kwota dotacji ustalona będzie po uzyskaniu oferty wraz z określeniem kosztów budowy ITPO, jednak nie będzie ona mogła być wyższa od poziomu określonego we wniosku o dofinansowanie.

5. Postępowanie w trybie PZP i wybór Partnera Prywatnego

Projekt zrealizowany zostanie w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego z Partnerem Prywatnym wybranym w trybie przetargu nieograniczonego zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych. Przetarg nieograniczony to tryb udzielenia zamówienia, w którym w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie o zamówieniu oferty mogą składać wszyscy zainteresowani wykonawcy. Nie stosuje się tu wstępnej preselekcji wykonawców pod kątem spełniania przez nich określonych wymagań w zakresie doświadczenia, zdolności technicznej, czy finansowo-ekonomicznej. Zdolności te oraz doświadczenie weryfikowane są podczas oceny ofert, zgodnie z wymaganiami postawionymi w SIWZ.

Wykonawcy zainteresowani złożeniem ofert będą mieli możliwość zwrócenia się do MPEC z wnioskiem o wyjaśnienie lub zmianę treści SIWZ, w tym projektu Umowy o PPP. MPEC zobowiązany będzie udzielić wyjaśnień i odpowiedzi nie później niż na 6 (sześć) dni przed upływem terminu składania ofert.

Oferty wykonawców zostaną ocenione na podstawie kryteriów: efektywność przedsięwzięcia rozumiana jako wynagrodzenia Partnera Prywatnego wyrażone wartością NPC oraz podział zadań i ryzyk, w tym: dyspozycyjność instalacji, okres budowy Instalacji oraz odpowiedzialność Partnera Prywatnego za utratę dotacji. Z wykonawcą, którego oferta zostanie wybrana jako najkorzystniejsza, tj. otrzyma najwyższą liczbę punktów, MPEC zawrze Umowę o PPP.